

19.1.2010

Åbent brev til

Finansminister Claus Hjort Frederiksen og

Sundhedsminister Jacob Axel Nielsen

Sundhedsvæsenet har brug for en langsigtet plan

Finansieringen af det danske sundhedsvæsen er i dag alt for ustruktureret. Det sundhedspolitiske fokus ændrer sig hele tiden, og de årlige økonomiaftaler får mere karakter af at lappe allerede eksisterende huller frem for at sikre et sundt og holdbart sundhedsvæsen.

Det er ingen hemmelighed, sådan som det også er belyst i en grundig analyse fra Det Økonomiske Råd, at sundhedsvæsenet står overfor store udfordringer. Med kommunalreformen blev der foretaget en væsentlig forenkling af det danske sundhedsvæsen. Regionerne fik ansvaret for behandling og den patientrettede forebyggelse, og kommunerne fik ansvaret for den borgerrettede forebyggelse og genoptræning, men prioriteringerne er dog ikke tydelige for borgerne.

Medarbejderne bliver mødt med konstante krav om omstrukturering, opgavedeling mv. Gennem de seneste år har der oven i dette pres været et generelt effektiviseringskrav på 2 pct. De sundhedspolitiske prioriteringer ændrer sig løbende. Pakkeforløb giver øget fokus på hjerte- og kræftsyge for at sikre, at de får behandling. Behandlingsgarantien hjælper alle øvrige, der skal have foretaget et kirurgisk indgreb, men det går ud over driften af de store sundhedsområder som fx det medicinske område, hvor 90 pct. af patienterne er akutte, og som har begrænset fokus.

I dag kæmper regionerne for at få budgetterne til at hænge sammen og overholde behandlingsgarantierne, men når kapaciteten ikke er i regionen, sendes patienterne til behandling i en anden region eller på privathospital, til en reelt set højere afregning, og det viser sig vanskeligt at nå målene. Fire år efter, at kommunerne har fået ansvaret for forebyggelse og sundhedsfremme, er det meget begrænset hvilke nye tiltag, der er taget i brug for at nedbringe antallet af patienter, og det samtidig med, at der i løbet af de kommende 10 år vil være 2 millioner kroniske syge i Danmark, hvilket vil øge sundhedsvæsenets udgifter betragteligt. Det må samtidig forudses, at den fremtidige udvikling af sygehusområdet vil indebære en væsentlig reduktion af sengetallet, hvilket vil sætte omstruktureringen af det samlede sundhedsvæsen under pres.

Derfor er der brug for en langsigtet plan, hvor Folketinget giver regioner og kommuner arbejdsro og et tilstrækkeligt økonomisk løft til at opbygge et sundhedsvæsen i verdensklasse. En sådan plan bør indeholde følgende elementer:

- Borgernes/patienternes rettigheder til let og lige adgang til det offentlige sundhedsvæsen skal beskrives og sikres.
- Fastlæggelse af mål og økonomi for patientrettigheder, herunder behandlingsgarantier, øget specialisering på sygehusene, nybyggeri af sygehuse, opbygning af akutmodtagelserne og præhospitalt akutberedskab.
- Fokus på sundhedsfremme og forebyggelse og social ulighed i sundhed.
- Udvikling af den kommunale sundhedssektor og almen praksis skal ligeledes beskrives og sikres. Desuden skal sammenhæng i patientforløbene prioriteres.
- Øget fokus på medarbejderne som sundhedsvæsenets vigtigste ressource, fx fokus på opkvalificering, uddannelsesmuligheder og karriereplanlægning i fremtidens sundhedsvæsen. Lederudvikling, uddannelse og praktikpladser skal beskrives og sikres. Der skal udarbejdes en reel handlingsplan for at sikre kvalificeret arbejdskraft i fremtiden.
- Mere fleksibel og hensigtsmæssig opgavetilrettelæggelse med fokus på jobudvikling, smidigere faggrænser, teamindsats og en sikring af, at opgaverne ikke varetages på et højere specialiseringsniveau end nødvendigt.
- Behovet for investering i nye løsninger i forhold til IT, apparatur, telemedicin samt arbejdskraftbesparende løsninger skal indgå som et vigtigt element i en sundhedsplan.
- Mindre vægt på rigide afregningssystemer efter takster og aktivitetspuljer, og bedre mulighed for en sundhedsfaglig prioritering af ressourcerne, så medarbejderne kan levere omsorg og behandling af højeste kvalitet.
- En samlet plan skal tilgodese, at der er behov for at investere mindst 10 mia.kr. i IT-systemer, moderne apparatur samt ny teknologi inden 2015. Hertil kommer, at der er behov for at øge de midler til sygehusbyggerier, som er afsat i kvalitetsfonden for at leve op til målsætningerne.

Kort sagt kræver lønmodtagerne en stærkere – og mere perspektiveret - prioritering af sundhedsvæsenet i Danmark over en længere periode. Det kræver bedre økonomiske rammer og mere stabile forhold samt et enkelt og gennemsigtigt økonomistyringssystem, der gør det muligt for ledere og medarbejdere at prioritere for at nå målet om verdens bedste sundhedsvæsen. Det nuværende system har vist sig ikke at kunne sikre

kvalitet og effektivitet og har nu vist sig at medføre afskedigelser på trods af store produktivetsforøgelser og rekrutteringsudfordringer.

Det er afgørende, at sundhedsvæsenet får ro og langsigtede økonomiplaner til at sikre befolkningen den service og kvalitet i opgaveløsningen, man kan forvente af et system i verdensklasse.

Harald Børsting, LO

Bente Sorgenfrey, FTF

Erik Jylling, AC